

Memory

Direcció i guió: Michel Franco **País:** EUA **Durada:** 99 min **Any:** 2023 **Gènere:** Drama
Interpretació: Jessica Chastain, Peter Sarsgaard, Merritt Wever, Josh Charles...
Fotografia: Yves Cape **Distribuïdora:** A Contracorriente Films **Estrena a Espanya:**
 21/06/2024
Pendent de qualificació
Doblada en espanyol

SINOPSI

La Sylvia és treballadora social i porta una vida senzilla i estructurada: la seva filla, la feina i les reunions d'Alcohòlics Anònims. Tot i això, la seva vida farà un tomb quan, després d'una reunió d'antics alumnes de l'institut, el Saul la segueix a casa. Aquest retrobament inesperat tindrà profunds efectes en la vida de tots dos i obrirà la porta al seu passat. (A Contracorriente)

CRÍTICA

Jessica Chastain i Peter Sarsgaard invoquen l'amor des de les fosques profunditats

La pel·lícula del mexicà Michel Franco competeix pel Lleó d'Or de la Mostra de Venècia.

Memory és el més a prop que ha estat mai el mexicà Michel Franco de filmar una genuïna història d'amor. Però és clar, tractant-se d'un cineasta procliu a l'estudi de la cara més sinistra i nefasta de l'existència humana, la seva visió de l'amor no podia seguir els patrons clàssics del *boy meets girl* de Hollywood. De fet, els dos personatges protagonistes de **Memory** no podrien estar més allunyats dels arquetips determinats i normatius que han omplert històricament el cinema romàntic. D'una banda, tenim la Sylvia (a qui dona vida una abstreta i delicada Jessica Chastain), una treballadora social que suporta el pes traumàtic de l'addicció a l'alcohol i l'abús sexual. Mentrestant, d'altra banda, trobem el Saül (un brillant Peter Sarsgaard), un home de família burgesa que afronta el sorgiment prematur de la demència. Així, Franco construeix una impossible equació sentimental, en què un home que està perdent la memòria s'aproxima a una dona que no és capaç de suportar l'horror que li provoquen els seus records. En aquest sentit, **Memory** pot remetre a la magnífica *Mantícora* de Carlos Vermut, ja que presenta dos personatges que només poden fugir dels seus inferns particulars a través d'una unió sexual i afectiva que transgredeix tots els límits del decor i la moral.

Amb la seva aposta per portar el relat romàntic fins als límits del melodramatisme, Franco emprèn un exercici d'humanisme sinistre que recorda el que va emprendre l'austríac Michael Haneke a la reputada *Amor. I*, sí, **Memory** és l'obra més lluminosa de Franco, però això no vol dir que estiguem davant d'una pel·lícula comandada per la noblesa d'esperit. Al film, el mal es referma per tots costats, sobretot de la mà de les famílies dels enamorats. El germà del Saul (interpretat per Josh Charles) conspira per impedir l'*affair*, ja que des de la seva perspectiva la Sylvia s'està aprofitant de la vulnerabilitat d'un home que està perdent tot vincle amb la raó. Però el personatge més sinistre de la funció és la mare de la Sylvia (encarnada per la mítica Jessica Harper), que es nega a creure en la condició victimària de la seva pròpia filla.

A partir d'aquests ingredients narratius, combinats amb una posada en escena distanciada, Franco construeix una pel·lícula tocada pel clarobscur existencial. D'una banda, **Memory** adopta les formes de la faula romàntica, emfatitzant la innocència i la puresa d'uns protagonistes enfrontats a la inhumanitat del seu entorn –en aquest sentit, Franco tendeix a idealitzar les possibilitats del duet protagonista a l'hora d'operar com una parella autònoma i feliç–. D'altra banda, la pel·lícula també es deixa portar per la cruesa del context, com es fa evident en els seus passatges més grotescos. En particular, la resolució de l'enfrontament entre els personatges de Harper i Chastain, mare i filla, té una mica d'espectacle de la crueltat. I així és com es dirimeix el destí d'una pel·lícula que farà parlar gràcies a les notables interpretacions de la seva dupla protagonista.

Manu Yáñez – fotogramas.es